

Sygn. akt II Cz 1197/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2012r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2012r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia pozwanego K. G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 października 2012r. sygn. akt I Nc 2595/12 o odrzuceniu jego sprzeciwu od nakazu zapłaty tegoż Sądu z 7 sierpnia 2012r. wydanego w sprawie z powództwa (...) S.A. w W. o zapłatę 6.390,54 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty doręzonego mu w trybie art. 139 §1 k.p.c. w dniu 13 września 2012r. jako wniesiony po terminie bo 2 października 2012r. – na podstawie art. 504 §1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie podnosząc, że nie otrzymał pierwszego wezwania do odbioru przesyłki poleconej bo nie ma na drzwiach skrzynki pocztowej a awizo zostało prawdopodobnie umieszczone w futrynie drzwi wejściowych a przy drugiej próbie doręczenia mu przesyłki przebywał na urlopie. Informację o tym awizo otrzymał telefonicznie od listonosza i po powrocie z urlopu zgłosił się do Sądu Rejonowego, gdzie odebrał dokumenty, podpisał pokwitowanie z datą odbioru i został poinformowany przez pracownicę sądu o terminie do wniesienia odwołania tj. 14 dni od odebrania dokumentów z sądu.

Zażalenie nie może zostać uwzględnione.

Przepis art. 139 §1 k.p.c. reguluje sytuację, w której doręczenie właściwe (do rąk adresata) lub zastępcze (dorosłemu domownikowi adresata, administracji domu, dozorca lub sołtysowi) jest niemożliwe. Wówczas przesyłkę należy złożyć w placówce pocztowej i umieścić zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w skrzynce pocztowej jeśli taką posiada, z pouczeniem, że należy ją odebrać w terminie siedmiu dni od pozostawienia zawiadomienia (awizo). W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć. Jeżeli przed upływem terminu łącznie czternastodniowego adresat nie zgłosił się po odbiór przesyłki sądowej to za datę jej doręczenia przyjmuje się datę, w której upłynął termin do odbioru przesyłki w urzędzie pocztowym. Jest to tzw. fikcja doręczenia – wzruszalne domniemanie prawne, że doręczane pismo trafiło do rąk adresata. Adresat przesyłki może obalić to domniemanie za pomocą instytucji przywrócenia terminu jeśli wykaże, że nie dotarła ona do niego, i jeżeli został dotknięty negatywnymi skutkami doręczenia per awizo.

W takiej sytuacji znalazł się skarżący, który twierdzi, że nie otrzymał zawiadomienia o przesłaniu mu nakazu zapłaty i możliwości jego odebrania w urzędzie pocztowym a ponadto, że został źle pouczony przez pracownicę sądu o terminie wniesienia sprzeciwu.

W przypadku pozwanego doręczenie w trybie art. 139 §1 k.p.c. było skuteczne, gdyż mieszka on pod adresem na który nakaz zapłaty został przesłany i pod którym doręczyciel zostawił mu zawiadomienie o przesyłce. Zatem termin do wniesienia sprzeciwu rozpoczął bieg 13 września 2012r. i upłynął 27 września 2012r. a sprzeciw wniesiony przez pozwanego 2 października 2012r. słusznie Sąd Rejonowy odrzucił jako spóźniony. Jeżeli pozwany bez swej winy uchybił terminowi do złożenia sprzeciwu to może wnieść o przywrócenie tego terminu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie stosownie do art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 §2 k.p.c.